

LE FRANCOPHILE

MÅNDAGEN DEN 5:E SEPTEMBER 2011

2004 Bressan Pinot Nero

Finare Vinares [tokhyllning](#) av Bressans [2004 Pinot Nero](#) häromveckan gav en svårartad klåda i beställningsfingret. Det här vill man ju smaka! Lådan har inte mer än kommit innanför dörren innan vi drar en kork medan måndagskycklingen går färdigt i ugnen.

I glaset hamnar ett stiligt, ganska ljust varmrött vin där kanterna börjar dra åt tegel. Direkt ur flaskan är doften stor och expressiv med massor av körsbär i olika former - *maraschino*, söta röda och mörka moreller - tillsammans med röda skogsbär. Vidare jord, balsamvinäger och nyklippta örter med pepparmint/mynta i spetsen innan allt avslutas med en rejäl fläkt av tobak, gräs och fuktig undervegetation. Här är det öppna spjäll, en skön doft med bra sug och dagfriska associationer.

I munnen får vi ett vin med en härlig balans. Frukten är generös utan att kännas för varm, men vad som verkligen lyfter vinet är syrorna. Alls inte för tuffa eller Loseckkrävande, bara exakta och precisa med underbar spets och sanslös precision. Munkänslan är ljuvligt frisk och rensande med en utmärkt koncentration hela vägen från ett fast och fint mittparti och ändå ut i den långa örtiga eftersmaken. Man vill hela tiden ta en klunk till, och en klunk till...

Det här är verkligen svingott på ett rent drabbande sätt; det är inte ofta en pinot för 230 kronor väcker sådana här känslor. Men skall man vara djävulens advokat handlar det kanske mer om traditioner och kompromisslöst hantverk än om distinkt druvkaraktär? Helhetsintrycket är snarast väldigt italienskt, fast på ett traditionellt och oerhört vackert vis där den närmaste associationen måste bli toskanska Montevertines sangiovese, även om det här möjligen är ett strå vassare med ännu mer skärpa och mer aromatik? Ett litet mästerverk är det hur som helst, på många sätt en av de senaste månadernas allra bästa vinupplevelser. Jag beställer ett trepack till på studs. (92ish)

PS. För bakgrund till Fulvio Bressans värderingar och filosofi kan man gott börja i nämnda post hos Finare Vinare innan man klickar sig vidare till Bressans egna [hemsida](#). Det är inte svårt att känna sympatier med denne jordens arbetare i nionde generationen som vägrar ta några genvägar. Självförtroende tycks inte heller saknas; på hemsidan kan man finna bilder på vinmakaren själv i allt från arméuniform och basker till smokingjacka med jaktfalk på armen, och det går också att klicka sig vidare till förklenande omdömen om närliggande producenter. Men stäng för guds skull av ljudet när ni går in på hemsidan. Den revolutionära Che Guevara-baskern hamnar lätt på sniskan när muzakmorsan Enya - den musikaliska motsvarigheten till ekchippat industriellt boxvin - strömmar ur högtalarna. Man kan inte ha koll på allt... ;-)

POSTED BY FRANKOFILEN AT 21:03

LABELS: [FRIULI - VENEZIA GIULIA](#), [ITALIEN](#)